

LA MAMELLA

Carisma (V+/A1-115m)

Primera:

J. Rovira, A. Pagès, O. i A. Masó (setembre de 2000)

Material:

9 cintes exprés i algun tascó més aviat petit

- ◊ clau
- * espit
- pont de roca

La *Carisma* aprofita de manera magistral l'elegant vessant oest de La Mamella, permetent degustar el magnífic conglomerat que amaga aquesta altiva agulla. Forats i cantells de totes les formes i mides fan que l'acció d'escalar esdevingui tot un plaer pels sentits. La via roman pràcticament equipada, tot i que a les parts fàcils les assegurances són distants. Una de les petites joies que amaga La Plantació, absolutament recomanable.

- Via: Carisma
- Zona: Montserrat – La Plantació
- Dificultat: V+/A1 (MD)
- Dificultat obligada: V/A1
- Llargària: 115 metres
- Grau d'exposició: Mitjà/Alt
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via pràcticament equipada amb espits i claus
- Material: 9 cintes exprés, algun tascó més aviat petit i un estrep (prescindible)
- Orientació: Oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de l'aparcament del Clot de la Mònica, prenem el corriol que puja cap a Sant Joan (marques blaves). El seguim, deixant la Pastereta enrere fins que guanyem un collet. En aquest punt prenem el corriol de l'esquerra (marques grogues i blanques). El seguim fins que un cop passat un torrent trobem unes fites a mà dreta que ens marquen un nou corriol. Seguim pel corriol que mena a una canal equipada amb esglaons metàl·lics. Un cop superats els esglaons remuntem en tendència a l'esquerra (fites) deixant la canal a la nostra dreta (Canal dels Llorers) que continua amunt. Seguim pujant, trobarem una corda fixa. Continuem amunt fins passar la Roca de Sant Cugat i el peu de via de la [Territori Dakota](#). La següent agulla és la Mamella. La via comença a la part més baixa de l'agulla, espit visible.

L1(IV)

LA via s'inicia a la part més baixa del vessant oest de La Mamella. Uns pocs metres ajaguts donen pas a un curt muret ja amb molt bona presa i ben protegit per un espit. La resta de la tirada es desenvolupa per terreny molt ajagut; haurem d'anar en tendència a l'esquerra per poder localitzar la primera reunió, al peu d'un nou mur, aquest ja amb més entitat. 45 metres i 2 espits.

L2(V)

En aquesta segona tirada ataquem una magnífica placa, vertical d'entrada i amb un rocam de primera categoria. Després d'uns primers metres drets -protegits per un parell d'expansions- arribarem a un pont de roca i a partir d'aquest punt obliquem

lleugerament a la dreta, cercant el camí més senzill per arribar a la segona reunió, que queda al peu de la fissura de la tercera tirada. 20 metres, un pont de roca i 2 espits.

L3(V+/A1)

En aquesta tirada evolucionem per l'esquerra de la fissura amb passos força atlètics, que després d'un parell de claus ens menen a un terreny força més desplomat i on s'imposa l'escalada artificial; tot i així el lliure és factible, sempre que tinguem bones piles. La darrera peça col·locada a la fissura és un clau una mica sortit, així doncs val la pena prendre precaucions i escanyar-lo amb una baga. La sortida en lliure és senzillament genial: des del clau flanquegem a la dreta aprofitant uns bons forats per un cop col·locats sobre la placa seguir zigzaguejant fins la tercera reunió. Aquest darrer tram pot semblar exposat però la qualitat i la quantitat de les preses ens faran avançar sense entrebancs. 25 metres, 3 claus i 5 espits.

L4(V)

El darrer llarg és la cirereta del pastís, amb uns metres prou verticals que ens permeten seguir gaudint de la magnífica roca de l'agulla i que es van ajaient als darrers metres per arribar relaxadament al cim. 25 metres i 2 espits.

Descens:

Un ràpel de 50 metres pel vessant oest (o dos de més curts) aprofitant les reunions de la via Tomahawk.

El que més m'ha agradat:

- Moolt bona roca.
- Fantàstica sortida de l'artificial, abocant-nos al buit i amb cantell generós.
- Molt ràpida. Una bona combinació és fer la [Puerta de la Roca](#) que pràcticament et deixa al peu de la Carisma i d'un estil semblant tot i que sensiblement més difícil.